

Standard F.C.I.č. 33/14.02.2001/F

VELKÝ HRUBOSRSTÝ VENDÉSKÝ BASET (GRAND BASSET GRIFFON VENDÉEN)

ZEMĚ PŮVODU: Francie

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 09.01.1999

VYUŽITÍ: je to vynikající lovec pro lov se střelnou zbraní, pro středně rozsáhlé prostory, nejrychlejší ze všech basetů, bystrý, odvážný, poněkud svéhlavý; Je potřeba ho zvykat od prvních dnů na přivolání; jeho výcvik je souhrnem odměn a sankcí, aby se nestalo, že by vám přestal věřit.

KLASIFIKACE F.C.I.: skupina 6 – honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.3 – malí honiči
s pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Velcí hrubosrstí vendéští baseti pochází, jako všichni baseti, ze psů vysokonohých, v tomto případě z velkých hrubosrstých honičů (griffonů). První selekce byla dělána na konci předminulého století hrabětem d'Elva, který vyhledával jedince „s rovnýma nohama“. Ale byl to především Paul Dezamy, který upevnil typ plemene. Pochopil, že pro lov zajíce štvanicí je třeba mít psy určité výšky. A tak upevnil kohoutkovou výšku těchto basetů okolo 43 cm. Dnes, kdy je užíván k lovu se střelnou zbraní, je schopen lovit veškerou srstnatou zvěř od králíka až po divočáka. Smečka velkých basetů získala vítězství v 5. Mistrovství Francie v lovu zajíce.

CELKOVÝ VZHLED: Rámec je velmi mírně obdélníkový, nohy jsou rovné, jeho tělesná stavba je stavbou baseta a nesmí připomínat malého briqueta. Je harmonicky stavěný a elegantní;

CHOVÁNÍ/POVAHA:

Je rychlý, má výborný hlas, je vášnivý lovec; odvážný, miluje hustý podrost a křoviny; Povaha - je poněkud svéhlavý, ale i přesto poslušný; Je na jeho cvičiteli, aby jej ovládal;

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: není hrubá, je klenutá, protáhlého tvaru, nepříliš široká, dobře modelovaná pod očima.

Týlní hrbol je výrazný;

Stop: je dobře patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: vystupující z linie pysků, velký, nozdry otevřené; je černý, s výjimkou bílooranžových jedinců, kde je hnědý nos tolerován;

Čenichová partie: je na konci hranatá, nosní hřbet je delší než mozkovna, je velmi mírně klenutý.

Pysky: jsou dosti spuštěné, překrývají spodní čelist a dávají konci čenichu hranatý vzhled; Jsou porostlé pěkným vousem;

Čelisti/Zuby: čelisti velmi silné; nůžkový skus;

Oči: mají oválný tvar, jsou velké, tmavé, bílá není vidět; mají přátelský a inteligentní pohled; Spojivky nesmí být vidět;

Uši: jsou pružné, úzké, a jemné, pokryté dlouhou srstí, a zakončené ve tvaru protáhlého oválu; Jsou zavěšené pod linií očí. Natažené musí přesahovat konec nosu;

KRK: dlouhý a silný, silnější u výstupu z lopatek, bez laloku.

TRUP: jeho tělesný rámec je typický pro baseta, ale není přehnaně dlouhý;

Hřbet: dlouhý a silný, rovný, nikdy prosedlý, začíná se klenout v místě spojení s bedry.

Kohoutek je jen málo zřetelný;

Bedra: silná, svalnatá, mírně vyklenutá.

Hrudník: dost široký, dosahuje až do úrovně lokte;

Žebra: jsou pěkně klenutá, nikdy plochá nebo cylindrická; Hrudní koš je nepatrně užší v úrovni loktů, aby umožnil jejich snadný pohyb;

Slabiny: spíše plné, břicho není nikdy vtažené;

OCAS: je silný u kořene, zeslabující se ke špičce, je nesený šavlovitě nebo mírně zatočený, ale nikdy ne stočený na hřbetě; Je spíš delší;

KONČETINY: mají silnou kostru, jsou ale suché; Je pochopitelné, že jejich kvalita není ve hmotě, ale v odolnosti

HRUDNÍ KONČETINY: musí být rovné, se silným předloktím a s kotníkovým kloubem jen velmi málo zřetelným, ale velmi silným;

Lopatky: dlouhé, suché a šikmé;

Lokty: nejsou ani vbočené, ani vybočené;

Předloktí: silné, kotníkové klouby se nikdy nesmí dotýkat.

PÁNEVNÍ KONČETINY: zadní nohy jsou silné, postavené v ose těla;

Kyčle: jsou zřetelné;

Stehna: jsou svalnatá, ne však příliš oblá; Jejich kostra a klouby jsou silné;

Hlezna: široká, správně zaúhlená, nikdy strmá. Při pohledu zezadu nesmí být ani vybočená, ani vbočená;

TLAPKY: silné a sevřené, polštářky odolné a suché, drápy silné; dobrá pigmentace polštářků a drápů je žádoucí;

CHŮZE/POHYB: pes musí působit v pohybu dojmem vytrvalosti a lehkosti; pohyb musí být pravidelný a harmonický;

KŮŽE: je dosti silná, často mramorovaná u trikolorních jedinců, netvoří lalok;

OSRSTĚNÍ:

SRST: tvrdá a ne moc dlouhá, rovná, nikdy není hedvábná nebo se strukturou vlny. Praporec nesmí být příliš bohaté. Břicho a vnitřní strana stehen nesmí být nikdy lysé; obočí je výrazné, ale nezakrývá oči;

BARVA: černé s bílým stříkáním (černý bělouš); černé s pálením; černé s pískovými znaky; plavé s bílým stříkáním (oranžový bělouš); plavé s černým sedlem a bílým stříkáním (trikolor); plavé s uhlováním (černé konce chlupů); pískové s uhlováním a bílým stříkáním;

pískové s uhlováním; Tradiční pojmenování: zbarvení zaječí, vlčí, jezevčí, divočáka;

VÝŠKA:

Kohoutková výška: psi 40-44 cm
feny: 39-43 cm

S tolerancí +/- 1 cm;

VADY: Všechny odchylky od uvedeného standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Hlava:

Příliš krátká, plochá mozkovna, krátká čenichová partie, depigmentace nosní houby, pysků nebo očních víček; Klešťový skus; světlé oko. Ucho nasazené vysoko, krátké, nedostatečně stočené, slabě osrstěné;

Trup:

Příliš dlouhé nebo naopak krátké, neharmonické; Horní linie nedostatečně pevná; sražená záď; do strany vytočený ocas;

Končetiny:

Slabá kostra; strmé úhlení; úzká hlezna; měkké kotníky;

Srst:

Srst měkká, jemná

Povaha:

Nedůvěřivý jedinec

HRUBÉVADY:

- Netypický jedinec
- Předkus nebo podkus
- Oči s různobarevnou duhovkou, nestejně zbarvené oči
- Nedostatečně prostorná sternální oblast, kýlovitý hrudník
- Křivý ocas
- Přední nohy vytočené nebo polovytočené
- Srst se strukturou vlny
- Zbarvení jednobarevně černé nebo bílé
- Rozsáhlá depigmentace
- Výška mimo hranice, stanovené standardem
- Viditelné invalidní postižení. Anatomické vady
- Jedinec bázlivý nebo agresivní

Pozn.: všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.